

T. L. OSBORN - HÉT MEGVÁLTÓI NÉV

Dr. Scofield azt írja az ő nevét viselő Biblia 6. és 7. oldalain (Lásd a megváltói nevekről szóló lábjegyzeteit.), hogy a Jahve az Istenség megváltói neve és az „Önmagában létező, Önmagát kijelentő” Istenre utal.

Ez a hét megváltói név – írja, „Istennek önmagáról szóló folyamatos és egyre inkább kiteljesedő kijelentésére mutat”. Később így folytatja: „A népéhez fűződő megváltói kapcsolatában Jahve hét összetett néven mutatkozik be, amelyek úgy jelentik ki Őt, mint aki betölti az emberiség minden szükségét.”

Mivel ezek a nevek azt jelentik ki számunkra, hogy Isten megváltói kapcsolatba lépett velünk, mindnyájuknak arra a Golgotára kell mutatniuk, ahol a megváltásunk megtörtént. Az egyes nevek által kijelentett áldásoknak a megváltás során kellett realizálódniuk. A Szentírás erről világosan tanít.

Ez a hét megváltói név a következő:

Jahve Samma: *'az Úr ott van, illetve jelen van'*, ami azt a megváltásból fakadó privilégiumot fejezi ki számunkra, hogy élvezhetjük Annak jelenlétét, aki így szól: *Íme, én veletek vagyok a világ végezetéig.*

Hogy ez az áldás benne foglaltatik a megváltásban, az a tény bizonyítja, hogy *közelvalókká lettünk* Krisztus vére által.

Jahve Salom: *'az Úr a békeességünk'*, azt a megváltásból fakadó előjogot jelenti ki számunkra, hogy részesülhetünk Isten békeességéből. Ennek megfelelően Jézus így szól: *Az én békeességemet adom néktek:* Ez az áldás is benne van a megváltásban, hiszen *a békeességünknek büntetése rajta van'*, hiszen Ő *szerezte békeességet az Ó keresztjének vére által.*

Jahve Rói: *'az Úr a pásztorom'*. Jézus lett a pásztorunk, amikor életét adta a juhokért: ezért ez az előjogunk is benne foglaltatik **a megváltásban.**

Jahve Jíre: *'az Úr gondoskodik'* áldozatról és Krisztus volt az az áldozat, aki megszerezte teljes megváltásunkat.

Jahve Nisszi: *'az Úr a lobogónk'* vagy *győztesünk* vagy *kapitányunk*. Amikor Krisztus **a kereszt által diadalmaskodott a fejedelemségek és hatalmasságok fölött**, akkor szerezte meg számunkra helyettesítőnként azt **a megváltási előjogot**, hogy elmondhatjuk: *Hála legyen Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!*

Jahve Cidkénú: *'az Úr az igazságosságunk.'* Jézus lett a mi igazságosságunk, amikor elhordozta a bűneinket a kereszten; ezért abban a kiváltságban van részünk, hogy megkaphattuk az *igazságosság ajándékának* megváltásból fakadó áldását.

Jahve Rófe: *'Én vagyok az Úr, a te Gyógyítód';* vagy: *'Én vagyok az Úr, aki meggyógyít téged.'* Ezt a nevet azért kaptuk, hogy kijelentse számunkra azt **a megváltásból fakadó előjogunkat**, hogy átvehetjük azt a gyógyulást, amelyet Krisztus, a Helyettesítőnk szerezte meg számunkra. Ézsaiás a könyvének megváltásról szóló fejezetében kijelenti: *Betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozta.*

Nem véletlenül hagytam ezt a nevet, a Jahve Rófét utoljára.

Rögtön azután, hogy Izrael népe átkelt a Vörös-tengeren, ami a megváltásunk előképe, Isten bevezette őket a gyógyulás szövetségébe. Ekkor jelentette ki magát Gyógyítónként ezen a megváltói és szövetségi nevében, a Jahve Rófén keresztül: *Én vagyok az Úr, aki meggyógyít téged.* Ez nem csupán ígéret, ez egyben egy végzés és rendelet is.

Ennek a szövetségnek megfelelően kapjuk azt az utasítást Jakabtól, hogy gyógyuljunk meg a Krisztus nevében, és ez a pozitív rendelet, épp oly szent és érvényes a mai egyház számára is, mint akár az úrvacsorával, akár a vízkeresztséggel kapcsolatos rendeletek.

Mínt hogy a Jahve Rófe Isten egyik megváltói neve, amely a gyógyulás szövetségét pecsételi meg, ezért Krisztus most, miután felmagasztaltatott, nem adhatja alább gyógyítói küldetését, mint az összes többi megbízatását, amelyeket a többi megváltói nevei jelentenek ki.

Elképzelhető-e, hogy a megváltói neveiben kijelentett bármelyik áldását visszavonta volna ebből a *jobb szövetségből*, amely *jobb ígéretek alapján* kötött?

Ézsaiás a következő kérdéssel kezdi a megváltásról szóló fejezetét: *Ki hitt a mi beszédünknek, és az Úr karja kinek jelentetett ki?* Ez a bizonyos beszéd azzal folytatódik, hogy Krisztus elhordozta a bűneinket és a betegségeinket is.

A kérdésre adott válasz a következő: csak azok hihettek ennek a beszédnek, akik hallották, hiszen *a hit hallásból származik*. Minthogy Jézus minden ember helyett meghalt, ezért nagyon is érdemes erről beszélni.

A megváltói fejezet 4. és 5. verseiben Ézsaiás úgy mutatja be Jézus szenvedéseit, mint aki helyettünk elviselte:

- *betegségeinket,*
- *fájdalmainkat,*
- *bűneinket,*
- *vétkeinket,* és megszerezte
- *békességünket,*
- *gyógyulásunkat.*

Szándékosan félre kellene magyaráznunk a Bibliát ahhoz, hogy kizárjuk magunkat ezeknek az áldásoknak bármelyikéből.

Máté a következőképpen interpretálja Ézsaiás próféta könyvének 53. fejezetét: Jézusról azt állítja, hogy *meggyógyított minden beteget*, azért, hogy betöltse Ézsaiás próféciáját: *Ő vette el az erőtlenségeinket, és Ő hordozta a betegségeinket*. Szándékosan félre kellene magyaráznunk a Szentírást ahhoz, hogy kizárjuk magunkat a testi gyógyulás megváltásból fakadó áldásából.

Ha úgy volna, ahogy némelyek állítják, hogy Krisztus most, a felmagasztaltatása idején már kevésbé hajlandó egyetemlegesen meggyógyítani a betegeket, mint ahogy azt a megaláztatása idején tette, akkor azt kellene mondanunk, hogy megszegte az ígétét - akkor viszont nem lehetne igaz, hogy *Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz*.

Mivel a gyógyulás ígérete, amely *mindenkinek* szól, aki beteg, épp oly egyetemlegesen alkalmazható mint az üdvösség ígérete, amely *minden* bűnösnek szól, és mivel Jézus Krisztus áldozati halálában *elhordozta* a betegségeinket, épp úgy, mint ahogy *elhordozta* a bűneinket, ezért egyértelműen leszögezett ténynek számít a Szentírásban, hogy a betegeknek épp úgy joguk van meggyógyulni a testükben, mint ahogy a bűnösöknek joguk van meggyógyulniuk a szellemükben. Ha a teste nem terjedne ki a megváltás, akkor hogyan várhatnánk a feltámadást? Hogyan öltözhetne magára a *romlandóság romolhatatlanságot, és a halandóság halhatatlanságot?*

Ha Krisztus nem váltott meg minket a betegségből, akkor talán még a mennyben is ki leszünk szolgáltatva a betegségeknek — ha egyáltalán a feltámadás elképzelhető a megváltástól függetlenül?

Az életünk azonban egyszerre szellemi és fizikai. Ezért nagyon is logikus, hogy a megváltás mind a szellemi, mind a fizikai szintre kiterjed. Ahogy dr. R. A. Torrey is írja a *Divine Healing* (Isteni gyógyítás) című könyvében:

„Ahogy az ember a szellemi megváltás első zsengejét is ebben az életben, tehát most veszi át, így van ez a fizikai megváltás első zsengejével is, amely szintén most átvehető. Krisztus evangéliuma kiterjed nemcsak a szellem, hanem a test megváltására is. Jézus Krisztus megváltói halála nem csupán fizikai gyógyulást, hanem a testünk feltámadását, tökéletessé válását és megdicsőülését is megszerezte számunkra.”

Bibliai hivatkozások:

- Ezékiel 48:35
- Máté ev. 28:20
- Efézusi levél 2:13
- Júdás levél 6, 23-24
- János ev. 14:27
- Ézsaiás 53:1-4,5
- Kolosse 1:20
- Zsoltárok 23:1
- János ev. 10:11,15; 14:12-13; 3:16
- 1Mózes 22:14
- 2Mózes 17:15

Kolosse 2:15
1Korintus 15:54, 57
Jeremiás 23:6
Róma levél 5:17
2Mózes 15:26
Máté 8:16-17
Jakab 5:14
Zsidó levél 13:8
1Péter 2:24

(Részlet T. L. Osborn, A betegek meggyógyulnak című könyvéből)

Forrás: Élő Magdolna (www.istenigyogulas.extra.hu)